

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/95/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010719
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321010719.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. L., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. L. a manželky obžalovaného I. L. proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 25.10.2021 pod sp. zn. 27T/46/2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.02.2022 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods.1 písm. b/, písm. d/, ods.2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods.3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. L., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom E., W.. K. XX/XX, toho času vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov,

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

si bez povolenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, za účelom získania finančného prospechu od presne neustáleného obdobia roku 2020 do mesiaca január roku 2021 neoprávnene zadovážoval drogu zvanú „pervitín“, ktorej účinnou látkou je metamfetamín, ktorú prechovával pri sebe, alebo v byte na ulici X. G. XXXX/XX, E., a následne ju v obci E. predával, alebo dával nezistené množstvá drogy „pervitín“ viacerým osobám, a to Q. V., E. W., C. L., C. H., C. L. a D. V., pričom účinná látka „pervitín“ - metamfetamín, je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, na držbu ktorých je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva SR,

t e d a

neoprávnene zadovážil, predával a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí:

- 1 ks mobilný telefón Samsung čiernej farby,
- 1 ks mobilný telefón zn. Motorola modrej farby,
- 1 ks sklenená tabuľa s kartou Clubcard,
- 1 ks mobilný telefón zn. Redmi bielej farby,
- 1 ks mobilný telefón zn. Oddo fialovej farby.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. sa obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 78 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

II.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. sa odvolanie manželky obžalovaného I. L., nar. XX.XX.XXXX, ako podané oneskorene, z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

U. rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného A. L. vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

si bez povolenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, za účelom získania finančného prospechu od presne neustáleného obdobia najmenej 1 rok až do 04.02.2021 do 5:55 hod. neoprávnené zadovážoval drogu zvanú „pervitín“, ktorej účinnou látkou je metamfetamín, ktorú prechovával pri sebe, alebo v byte na ulici X. G. XXXX/XX, E., a následne ju v obci E. predával, alebo dával nezistené množstvá drogy „pervitín“ viacerým osobám, a to minimálne osobám Q. V., E. W., C. L., C. H., C. L. a D. V., pričom účinná látka „pervitín“ - metamfetamín, je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, na držbu ktorých je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva SR.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí:

- 1 ks mobilný telefón Samsung čiernej farby,
- 1 ks mobilný telefón zn. Motorola modrej farby,
- 1 ks sklenená tabuľa s kartou Clubcard,
- 1 ks mobilný telefón zn. Redmi bielej farby,
- 1 ks mobilný telefón zn. Oddo fialovej farby.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil i ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 303-313 spisu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný A. L. a po uplynutí lehoty na podanie odvolania i manželka obžalovaného I. L..

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu po stručnej rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku ako i jeho odôvodnenia namietal, že ani jeden z dôkazov vykonaných pred súdom tvrdenie prokuratúry o tom, že by sa mal dopustiť predmetnej (drogovej) trestnej činnosti a to dokonca na viacerých osobách ako i po dlhší čas, nepotvrďuje. Z vykonaného dokazovania, a to z výsledkov domovej prehliadky (pri ktorej nebola zaistená žiadna droga), ako i z výsluchov vypočutých svedkov nevyplýva, že by sa mal žalovanou trestnou činnosťou zaoberať. Na výsluchu pred súdom to totižto nepotvrdila žiadna z vypočúvaných osôb. Prvostupňový súd sa nevysporiadal s otázkou vzniknutých pochybností, ktoré súvisia s dôveryhodnosťou svedkov, ktorí vypovedali diametrálne odlišne na hlavnom pojednávaní vzhľadom na ich výpovede z prípravného konania. Na uznanie viny sa vyžaduje jednoznačná istota o spáchanom trestnom čine, čo v danom prípade splnené nebolo, pretože žiadny zo svedkov na hlavnom pojednávaní nepotvrdil, že by mu mal drogu predčať a pri domovej prehliadke žiadne drogy zaistené neboli. V danom prípade došlo k porušeniu zásady in dubio pro reo ak i napriek uvedeným pochybnostiam súd ustálil jeho vinu. V ďalších dôvodoch odvolania citoval definíciu a právnu úpravu omamných a psychotropných látok s tým, že zakázanou látkou nie je látka, ktorá je síce zaradená do prílohy č.1, ale je v tak malom množstve a koncentrácii, že nie je schopná vyvolať účinky vyžadované definíciami omamnej a psychotropnej látky, teda nie je schopná ovplyvniť psychiku človeka. Z uvedeného dôvodu sa nestotožňuje s názorom súdu, že mozaiku usvedčujúcich dôkazov dopĺňa znalecký posudok KEÚ PZ, v zmysle ktorého bolo na predložených stopách zaistených v rámci domovej prehliadky zistená prítomnosť metamfetamínu v nepatrnom množstve ako i stopové prvky na steroch jeho pravej ruky. Tieto skutočnosti totižto nepotvrďujú, že by mal drogy predčať a už vôbec nie po dlhší čas a na viacerých osobách. Ak teda v celom trestnom konaní nebola zaistená žiadna látka, ktorá by spĺňala zákonné znaky omamnej resp. psychotropnej látky a nebolo identifikované, akú látku mal svedkom podľa názoru súdu odovzdať, tak napadnuté rozhodnutie súdu, podľa ktorého mal prechovávať a predčať metamfetamín nemá podklad vo vykonanom dokazovaní a teda nie je v súlade so zákonom. Vzhľadom na uvedené navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie (§ 321 ods.1 písm. b), c), § 322 ods.1 Tr. por.).

Manželka obžalovaného v písomnom odvolaní uviedla, že pokiaľ ide o jej manžela, tento nikdy žiadne omamné látky nepredával, je pravdou že bol ich užívateľ, no vždy sa riadne staral o rodinu. Ani z vykonaného dokazovania žiaden skutočnosti ohľadom predaja drog preukázané neboli, poukazovala v podrobnostiach na výpovede svedkov, z ktorých nevyplýva trestná činnosť jej manžela. Napadnutý rozsudok po považuje za nezákonný a preto žiadala, aby krajský súd tento zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové pojednanie a rozhodnutie.

Konanie na odvolacom súde:

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokuratorky Krajskej prokuratúry Trnava.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, považujúc napadnutý rozsudok za zákonný a vecne správny.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí poukazoval na písomné dôvody odvolania podaného obžalovaným s tým, že okresný súd rozhodol nesprávne a nezákonne, keď zásadu voľného hodnotenia dôkazov nadradil nad ďalšie zásady trestného konania a ktoré uviedol v odvolaní ako je zásada ústnosti, bezprostrednosti, zásada in dubio pro reo. Zvýraznil skutočnosť, že na HP pred súdom nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti. K napadnutému

rozhodnutiu prvostupňového súdu ďalej uviedol, že svedkovia jasne, zrozumiteľne a logicky vysvetlili rozpory vo svojich výpovediach a pod prísahou uviedli, že žiadne omamné látky od obžalovaného nekúpili. Za odporujúce zákonu považoval tiež trest prepadnutia veci s tým, že nebolo preukázané, že by mobilné telefóny boli použité na spáchania trestného činu.

Obžalovaný sa pridržiaval vyjadrenia svojho obhajcu.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania obžalovaným, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného dôvodné je, no len čiastočne. Pri oboznámení sa s podaným odvolaním manželky obžalovaného odvolací súd zistil, že toto bolo podané oneskorene.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu krajský súd dospel k zisteniu, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre objektívne a zákonné rozhodnutie a na základe takto vykonaného dokazovania správne dospel k zisteniu, že obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania (čiastočne) popísaného v skutkovej časti rozsudku, pričom nesprávne toto konanie kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, nakoľko relevantné skutočnosti uvádzané v skutkovej časti rozsudku nepreukazujú podľa názoru odvolacieho súdu bezpečne a bez akýchkoľvek pochybností, že by sa obžalovaný dopúšťal predmetného trestného činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. b) Trestného zákona, teda že tento trestný čin páchal po dlhší čas a tiež nebola na základe vykonaného dokazovania procesne súladným spôsobom ustálená resp. ohraničená doba, po ktorú mala byť táto trestná činnosť obžalovaným páchaná .

Krajský súd je toho názoru, že z pohľadu týchto najzákladnejších kritérií vo vzťahu k vytyčkanej právnej kvalifikácii neboli vyprodukované rozhodné dôkazy dostatočným spôsobom premietnuté do skutkovej časti rozsudku, ktoré by v posudzovanom prípade vo vzťahu k takémuto trestnému činu v dostatočnej miere uvedené právnu kvalifikáciu odôvodňovali. Krajský súd nezistil v popise skutku (ktorý z dôvodu absencie odvolania prokurátora nie je oprávnený na základe skutkových zistení sám modifikovať v zmysle zásady „reformatio in peius“) žiadne také relevantné skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné ustáliť, že obžalovaný páchal predmetnú trestnú činnosť po dlhší čas.

Vo vzťahu k dostatočne neobjasnenej spornej otázke v rámci dokazovania, čo predstavuje „dlhší čas“, a teda závažnejší spôsob konania, odvolací súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Tdo 6/2012, kde sa konštatuje, že v prípade, ak pôjde o trestný čin s vyššou trestnou sadzbou bude „dlhší čas“ kratší ako pri trestnom čine s nižšou trestnou sadzbou a všeobecne sa za dlhší čas považuje doba 6 mesiacov.

Splnenie zákonnej podmienky „po dlhší čas“ však samo osebe ešte pre záver o spáchaní trestného činu nepostačuje. Pre vyvodenie takého záveru je tiež potrebné, aby v tomto časovom období obvinený konal určitou intenzitou, ktorej objasnenie a následné ustálenie v skutkovej vete je nevyhnutné. Táto podmienka vyplýva aj zo samotného pojmu „po dlhší čas“, pretože je zrejmé, že v tomto časovom období musí byť páchaná pokračovacia, opakovacia alebo trvajúca Trestným zákonom vymedzená protispoločenská činnosť.

Vymedzenie tohto pojmu v zmysle § 138 Tr. zák. vyžaduje, aby počet jednotlivých útokov bol ustálený spôsobom, ktorý nevzbudzuje pochybnosti. Nemožno vychádzať z počtu útokov vyjadrených slovom „približne“ ani „asi“, ale ak sa nedá zistiť presný počet týchto útokov musí sa ustáliť počtom „najmenej“, ktorých počet sa nepochybne preukázal. Len tak možno v súlade so zákonom posúdiť intenzitu konania páchatel'a v súlade so zákonným znakom „po dlhší čas“ odôvodňujúcim použitie prísnejšej trestnej sadzby.

V posudzovanom prípade sa tak nestalo. V skutkovej vete intenzita konania obžalovaného, ktorú mal obvinený páchať po dlhší čas nie je ustálená vôbec, resp. len neurčitým časovým vymedzením a slovom „najmenej rok“ určujúcim začiatok páchania skutku bez jeho konkrétneho vymedzenia. Znenie skutkovej

vety relevantným spôsobom nevyjadruje koľkokrát mal obžalovaný konať nezákonným spôsobom po dlhší čas a tak znemožňuje prijatie záveru o naplnení aj týchto zákonných znakov obzvlášť závažného zločinu, na ktorý v podanom odvolaní poukazuje obžalovaný. Navyše v skutkovej časti je uvedené, že .... od presne neustáleného obdobia najmenej 1 rok až do 04.02.2021 do 5:55 hod. neoprávnene zadovážoval drogu zvanú „pervitín,“ .... čo následne samo osebe nesvedčí páchaní trestnej činnosti po „dlhší čas“, pretože z vykonaného dokazovania nebolo možné ustáliť začiatok jeho páchania.

Je pravdou, že svedok C. L. vo svojej výpovedi z prípravného konania (č.l. 102) uviedol, že od obžalovaných kupoval pervitín asi rok, no táto skutočnosť nebola žiadnym spôsobom ustálená (a to ani približným vyjadrením konkrétneho obdobia a súčasne intenzitou týchto kontaktov) a nebolo možné ju preto ustáliť i v skutkovej časti rozsudku. Z vykonaného dokazovania nebolo možné tiež ustáliť ukončenie páchania trestnej činnosti dňom zadržania 04.02.2021 tak, ako to býva v obdobných prípadoch, pretože skutková časť rozsudku bola ustálená výlučne na svedeckých výpovediach svedkov a nie i na „zachytení“ prechovávaných omamných látok v čase zadržania obžalovaným (dňa 04.02.2021), ako to býva v obdobných prípadoch, preto bolo aj chybou OČTK v prípravnom konaní už pri vznesení obvinenia skutok takýmto spôsobom časovo ohraničiť.

Vzhľadom však k tomu, že uvedeným pochybením orgánov prípravného konania a následne i prvostupňového súdom neprišlo k narušeniu zásady zachovania totožnosti skutku, odvolací súd v danej súvislosti poukazuje na relevantný obsah jednotlivých svedeckých výpovedí a z nich plynúce skutkové závery.

Z jednotlivých svedeckých výpovedí svedkov vyplýva nasledovné.

Svedok C. H. v prípravnom konaní uviedol, že mal od obžalovaného kupovať pervitín naposledy v mesiaci december 2020 u obžalovaného doma v E., z jeho výpovede však nie je možné určiť v akom konkrétnom období pred týmto mesiacom od obžalovaného drogy kupoval.

Svedok C. L. v prípravnom konaní uviedol, že v mesiaci október roka 2020 mu obžalovaný prvý krát pomohol tak, že mu dal dávku pervitínu, potreboval dávku, nakoľko pervitín užíva už trinásť rokov a obžalovaný mu tento dal 1 x v nadväznosti na jeho otázku, či vie o niekom, kto má pervitín, túto dávku mu dal zadarmo a táto dávku bola v obálke. Odvtedy mal pervitín od neho asi 5 krát, naposledy v polovici novembra 2020.

Svedok C. L. v prípravnom konaní uviedol, že naposledy od obžalovaného kúpil pred tromi týždňami (v mesiaci január 2021). Pervitín od obžalovaných začal kupovať až keď ich vyhodil dedko z domu (čo však z časového hľadiska konkrétne neidentifikoval).

Svedok E. W. v prípravnom konaní uviedol, že naposledy bol u obžalovaného kupovať v decembri 2020, pričom iné obdobie (okrem toho, že kupoval od obžalovaného drogy pred štyrmi rokmi, čo však je doba presahujúce stíhané obdobie a nepodporená inými dôkazmi) nebolo konkretizované.

Svedok D. V. v prípravnom konaní uviedol, že piko - pervitín od obžalovaného kúpil ešte minulý rok, približne v októbri, odvtedy asi 10 krát, no neuviedol, kedy naposledy k predaju došlo.

Svedok Q. V. v prípravnom konaní uviedol, že pervitín od obžalovaného kupuje od jesene 2020, no taktiež neuviedol, kedy naposledy k predaju došlo.

Z vyššie uvedených svedeckých výpovedí je preto možné ustáliť, že k predaju drog obžalovaným malo prichádzať v presne neustálenom období roku 2020 do januára roku 2021, čo zároveň (a j vzhľadom na nedostatočne špecifikovanú intenzitu tohto konania) neodôvodňuje právnu kvalifikáciu predmetného konania „po dlhší čas“.

Na strane druhej, doteraz preukázanou skutočnosťou a dostatočne premietnutou aj v skutkovej časti je, že obžalovaný v kritickom období neoprávnene zadovážoval drogu zvanú „pervitín,“ ktorej účinnou látkou je metamfetamín, ktorú prechovával pri sebe, alebo v byte na ulici X. G. XXXX/XX, E., a následne ju v obci E. predával, alebo dával viacerým osobám, a to minimálne osobám Q. V., E. W., C. L., C. H., C. L. a D. V., čo následne odôvodňuje právnu kvalifikáciu uvedeného skutku podľa § 172 ods. 1 písm.

c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona (v danej súvislosti vid' napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. augusta 2014 sp. zn. 6 Tdo 45/2014 a na to nadväzujúce rozhodnutie ÚS SR pod č. I. ÚS 90/2015).

Podstatnú časť podaného odvolania obžalovaného tvoria námietky spochybňujúce zákonnosť výsluchov svedkov z prípravného konania (v ktorých vyššie uvedení svedkovia obžalovaného z páchania skutku usvedčujú), a ktoré boli použité na odstraňovanie rozporov vo výpovediach týchto svedkov na hlavnom pojednávaní (kde naopak títo svedkovia zmenili svoje výpovede v prospech obžalovaného).

Krajský súd vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému a ustálenému okresným súdom v napadnutom rozsudku vo vzťahu k usvedčujúcim výpovediam svedkov z prípravného konania, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prečítané procesne súladným spôsobom nemá žiadne výhrady, závery okresného súdu v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

S prihliadnutím na obsah podaného odvolania považuje za potrebné uviesť, že ani odvolací súd nemá pochybnosti o vine obžalovaného z predmetného skutku tak, ako to ustálil vo svojom rozhodnutí prvostupňový súd.

Výpovede jednotlivých svedkov (C. H., C. L., C. L., E. W., D. V. a Q. V.) učených po začatí trestného stíhania (pred vznesením obvinenia a následne i po jeho vznesení obžalovanému) hodnotí aj odvolací súd v zhode s právnym názorom okresného súdu, ako hodnoverné, jednoznačne a nespochybniteľne usvedčujúce obžalovaného zo spáchania predmetného skutku tak, ako to ustálil na hlavnom pojednávaní okresný súd.

Proces dokazovania a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania, je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo postupovať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov. Všeobecnými pravidlami určujúcimi rozsah dokazovania a hodnotenia dôkazov sú zásady vyjadrené v ustanoveniach § 2 ods. 10 a 12 Tr. por., podľa ktorých orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie a orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Pokiaľ ide o neskoršie výpovede svedkov na hlavnom pojednávaní, krajský súd ich vyhodnocuje tak, že z ich strany išlo evidentne o snahu zamlčať podstatné okolnosti prípadu a neusvedčovať obžalovaného. V predmetnej veci došlo evidentne k tomu, že u svedkov došlo k zjavnej zmene vo výpovediach v rámci začatého trestného stíhania, pred a po vznesení obvinenia, oproti tým, ktoré boli učené na hlavnom pojednávaní. Bolo zrejmé, že išlo aj o zásadné skutkové okolnosti majúce význam i pre následné ustálenie viny zo skutku charakterizovaného v obžalobe. Bolo preto potrebné veľmi starostlivo dbať na to, aby pri čítaní výpovede svedkov z prípravného konania, bola daná možnosť samotnému obžalovanému sa k týmto na hlavnom pojednávaní vyjadriť a umožniť mu ich vypočuť a konfrontovať práve k tým častiam, ktoré sú obsiahnuté v zápisnici o ich výsluchu z prípravného konania a sú rozporné oproti tomu, čo svedkovia vypovedali na hlavnom pojednávaní. Ak by sa rozpor neodstraňoval, resp. by takáto možnosť obžalovanému nebola daná, nebolo by možné brať za relevantné tie výpovede, ktoré boli urobené v prípravnom konaní.

V danom prípade tak prvostupňový súd postupoval. Hlavné pojednávanie vykonal v prítomnosti obžalovaného i jeho obhajcu, a dal možnosť uplatniť obžalovanému jeho obhajobné práva pri rešpektovaní zásady kontradiktórnosti vo vzťahu k vypočutým svedkom v celom rozsahu. Rovnako tak bolo umožnené obžalovanému urobiť i pri opakovaných výpovediach svedkov v prípravnom konaní po vznesení obvinenia a preto spochybňovať zákonnosť prečítaných výpovedí svedkov z prípravného konania, je neopodstatnené.

Z hľadiska získaných priamych a nepriamych dôkazov je podľa názoru odvolacieho súdu možné bez akýchkoľvek dôvodných pochybností mať za preukázané, že skutok sa stal práve tak, ako je z hľadiska spôsobu (a tiež ustálenia okruhu osôb, ktorým mali byť omamné látky obžalovaným poskytované) opísané vo výrokovej časti rozsudku.

V tejto súvislosti je potrebné zopakovať, že prvostupňový súd postupoval pri hodnotení týchto dôkazov (výpovedí svedkov z prípravného konania), ako i vyhodnocovania ich dôveryhodnosti v rámci hlavného pojednávania dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam. Preto odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že obžalovaný sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom (teda že za pravdivé výpovede svedkov berie do úvahy iba tie, ktoré vyznievajú v jeho prospech a nie tie, ktoré boli učené pred orgánmi prípravného konania). V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle zákonných ustanovení. V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom (a teda že by uveril zmeneným výpovediam svedkov na hlavnom pojednávaní, ktorými bol úplne popretý obsah ich prvotných výpovedí), ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému a ustálenému okresným súdom v napadnutom rozsudku nemá žiadne výhrady, závery okresného súdu v celom rozsahu osvojuje a bez nutnosti opakovania v podrobnostiach opätovne odkazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

S ohľadom na doterajšie obhajobné námietky obžalovaného a jeho obhajcu, na ktorých v podstate zotrvali v priebehu celého doterajšieho trestného konania a ktoré namietali aj v odôvodnení odvolania, považuje krajský súd za potrebné zhrnúť nasledovné.

Obžalovaný neustále namieta skutočnosť, že jeho vina bola založená len na výpovediach svedkov z prípravného konania, ktoré nemožno vziať do úvahy, pretože títo svoje výpovede zmenili na hlavnom pojednávaní v jeho prospech s tým, že žiadne omamné látky od neho nekupovali, resp. on im žiadne látky neposkytoval.

Odvolací súd k tejto obhajobnej námietke konštatuje, že obžalovaného zo spáchania trestného činu usvedčujú svedkovia, ktorých výpovede z prípravného konania boli v podstatných rysoch totožné pokiaľ ide o skutkový dej odohrávajúci sa v žalovanom období. V tejto súvislosti musí aj krajský súd obhajobné námietky obžalovaného vyhodnotiť ako účelové, v snahe zbaviť sa viny. Odvolací súd hodnotí výpovede svedkov ako dôveryhodné. Priamy svedkovia od začiatku trestného stíhania pomerne podrobne (a totožne) popísali konanie obžalovaného, ku ktorému malo dochádzať v žalovanom období.

Svedkovia v podstatných okolnostiach prípadu vypovedali zhodne a konzistentne, keď plasticky popísali okolnosti tvoriace obligatórne znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty predmetného trestného činu.

Ani jeden zo svedkov (okrem svedka P. V.) nezmenil výpoveď v prípravnom konaní pred a po vznesení obvinenia v tom podstatnom, že by sa to, čo je uvedené v skutkovej vete obžaloby nestalo. Svedkovia vždy tvrdili to isté, že od obžalovaného kupovali drogy-pervitín, pričom v podstatných okolnostiach zhodne popísali spôsob, čas, ako i miesta, kde malo k obchodu dochádzať.

Naviac krajský súd uvádza, že v prípade svedkov nebol zistený ani žiadny motív krivo obviniť obžalovaného z trestnej činnosti. Z vykonaného dokazovania nič nenasvedčuje tomu, že by mali svedkovia, motív k tomu, aby krivo obvinili osobu obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Okresný súd nemal pochybnosti o vierohodnosti výpovedí svedkov a zároveň nezistil a nemal preukázaný žiadny objektívny dôkaz o motíve krivo obviniť obžalovaného. S takýmto názorom okresného súdu sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Zároveň svedkovia vypovedali pod prísahou a boli zároveň riadne poučení o následkoch krivej výpovede. Skutočnosť, že svoje výpovede na hlavnom pojednávaní zmenili v prospech obžalovaného aj s uvedeným vlastne koncipovaných dôvodov, a prečo tak učinili (fantázia, strach z policajtov, pohľadávka voči obžalovanému, obžalovaný spal s priateľkou svedka, boli pod vplyvom drog, alkoholu a podobne ...), nemôže bez iných dôkazov znamenať, že v prípravnom konaní krivo vypovedali, skôr to svedčí o kolektívnej snahe svedkov v následnom štádiu trestného konania pomôcť obžalovanému vyvinieť sa spod žalovaného skutku. Odvolací súd preto na základe tých dôkazov (najmä výpovedí svedkov z prípravného konania), ktoré boli dostatočným a procesne korektným spôsobom vykonané a zároveň vyhodnotené na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom, dospel k zisteniu, že konanie obžalovaného v súlade so

zisteným skutočným stavom veci vo výrokovej časti tohto rozsudku, naplňa znaky už vyššie citovaného obzvlášť závažného zločinu.

Z týchto dôvodov krajský súd na podklade odvolania obžalovaného podľa § 321 ods.1 písm. b/ a písm. d/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám obžalovaného na podklade § 322 ods.3 Trestného poriadku uznal za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného na čiastočne modifikovanom skutkovom a právnom základe tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Pri určovaní druhu a výmery trestu v zmysle § 34 ods.1 Trestného zákona a § 34 ods.5 Trestného zákona vo vzťahu k ustanoveniu § 38 ods. 2, ods.3 a ods.4 Trestného zákona skúmal odvolací súd pomer prirážajúcich a poľahčujúcich okolností pričom zistil, že obžalovanému neprirážuje žiadna okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona okolnosť (v súčasnosti sa na neho hľadí, ako na netrestaného vzhľadom na zahľadné predchádzajúce odsúdenia), pričom nezistil ani žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona.

Nakoľko zákonodarcom stanovená základná trestná sadzba za obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona je v dolnej hranici vo výmere 10 rokov a v hornej hranici 15 rokov, odvolací súd mal za to, že trest odňatia slobody pre obžalovaného vo výmere 10 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a teda trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby (aj napriek tomu, že tento trest v neprospech obžalovaného vzhľadom na absenciu odvolania prokurátor nemohol meniť) s poukazom na osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy, ako i s poukazom na prvky individuálnej a generálnej prevencie trestu považuje za dostatočný, primeraný a zároveň zodpovedajúci požiadavkám tak generálnej, ako i individuálnej prevencie.

Odvolací súd obžalovanému obligatórne uložil i ochranný dohľad, keďže ho odsudzoval za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom určil trvanie ochranného dohľadu v rozsahu 2 rokov, nakoľko to považuje za nevyhnutné na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred eventuálnym páchaním novej trestnej činnosti obžalovaným a počas ktorej doby sa obžalovaný podrobí nútenej postpenitenciárnej starostlivosti, ktorá je nevyhnutná na dovŕšenie jeho nápravy, síce dočasnou, ale presne stanovenou kontrolou spôsobu jeho života po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

K výroku o treste prepadnutia vecí - vo výrokovej časti identifikovaných mobilných telefónov (vrátane jednej sklenej tabule, čo však obžalovaný nenamietal), odvolací súd len uvádza, že po preskúmaní tohto napadnutého výroku v zmysle § 60 ods.1 písm. a/ Trestného zákona je zrejmé, že tento (výrok) okresného súdu plne zodpovedá vykonanému dokazovaniu a zákonu, keď z dokazovania aj podľa názoru odvolacieho súdu vyplynulo, že predmetné mobilné telefóny boli vlastníctvom obžalovaného a boli s najväčšou pravdepodobnosťou a bez rozumných pochybností použité na sprostredkovanie kontaktu medzi obžalovaným -dílrom a potenciálnymi zákazníkmi predaja omamných látok (napr. z výpovede svedka J. L. vyplynulo, že keď chcel pervitín, zatelefonoval obžalovanému ...), preto odvolací súd obdobne, ako i prvostupňový súd, uložil obžalovanému trest prepadnutia predmetných vecí.

K ochrannému opatreniu- ochrannému liečeniu protitoxikomanickému ambulantnou formou odvolací súd uvádza, že okresný súd rozhodol o tomto druhu ochranného opatrenia zákonným spôsobom, nakoľko toto (ochranné opatrenie u obžalovaného) má plné opodstatnenie v záveroch znalkyne MUDr. Dany Šedivej a jej odporúčaní, z ktorých jednoznačne vyplýva, že obžalovaný je psychicky závislý na amfetamínoch, obžalovaný i sám deklaroval záujem o absolvovanie liečby závislosti a preto odvolací súd rovnako, ako i prvostupňový súd, uložil obžalovanému i ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Keďže odvolanie proti rozsudku súdu I. stupňa (vyhláseného v prítomnosti obžalovaného dňa 25.10.2021) podala aj manželka obžalovaného I. L. písomným podaním podaným na poštovú prepravu dňa 22.11.2021 (teda po zákonom stanovenej 15-dňovej lehote od oznámenia rozsudku obžalovanému), krajský súd na základe tejto skutočnosti rozhodol o jej odvolaní tak, že ho bez vecného

preskúmania (vzhľadom na uplynutie lehoty v zmysle § 308 ods.2 a § 309 ods.4 Tr. por..) zamietol podľa § 316 ods.1 Trestného poriadku ako podané oneskorene.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto uznesenie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.